

Giới thiệu Bạn Thân: Yêu Nhau Đi?

Thể loại: thanh xuân vườn trường, sủng, ngọt, HE, H, nữ trụ nam.

Truyện kể về một cặp đôi thanh mai trúc mã chơi thân cùng nhau từ nhỏ, học chung từ cấp một đến cấp ba, đã vậy còn có hôn ước giữa hai gia đình.

Chung quanh là một trái tim được xấp bằng hoa hồng, Trình Phương Chu đứng ở chính giữa, mạnh mẽ nói rõ to:"Thiên Sở Mộc, chúng ta làm bạn thân lâu như vậy, hay là yêu nhau đi?".

Thiên Sở Mộc phì cười, con gái tò tính con trai thật lạ!

Hắn bước vào trái tim to kia, im lặng không nói. Điều đó làm cho cô hụt hẫng vô cùng, không lẽ hắn không đồng ý.

Trình Phương Chu xụ mặt, nhìn xuống đất, chẳng dám ngược lên nhìn hắn, nói nhỏ:"Cậu không đồng ý sao? Cậu im lặng như vậy làm mình rất sợ".

Thiên Sở Mộc ôm lấy cô, nói:"Cậu còn chưa hiểu sao? Mình đã bước vào trái tim của cậu, và bước vào từ lâu rồi". Đoán xem họ có yêu nhau không?

Bạn đang đọc truyện *Bạn Thân: Yêu Nhau Đi?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Hứa hôn

Tại một căn nhà khá rộng, ở bên ngoài vườn có bốn người, hai trai hai gái.

Họ đang ngồi nói chuyện với nhau.

Một người đàn ông hộp một miếng trà:"Nếu như lần này vợ tôi sinh được con trai, vợ ông sinh được con gái, vậy chúng ta hãy hứa hôn cho tụi nhỏ đi, được không?".

Người đàn ông có đôi mắt xanh thăm bực cười:"Ý hay, ý hay".

.....

Và sau ngày đó khoảng mấy ngày, hai người hạ sinh.

Cô vợ của người đàn ông mất mắt đã xinh ra được một tiểu công chúa, còn của người kia chính là một cậu trai đáng yêu..

Hai bên gia đình vui mừng,từ đó việc hứa hôn được ban hành..

.....18năm sau.....

"Thiên Sở Mộc, chờ mình" _ một cô gái 18 tuổi, ăn mặc cá tính, gương mặt xinh đẹp, giọng nói cũng nhẹ nhàng như gió mùa thu.

Chàng trai có mái tóc đen óng ánh, đi đằng trước, quay lại nhìn, đôi mắt vừa lạnh vừa dịu:"Đi nhanh một chút".

Cô cố gắng chạy đến chỗ của hắn, thật sự chân của cô không dài lắm(□) chỉ có 1m70 thôi, vậy mà còn không đuổi kịp được với đôi chân 1m89 của hắn đấy!

Thiên Sở Mộc chính là đứa con trai của Thiên Nam Thành, người bạn thân của Trình Lâm, người có đôi mắt xanh, có cô con gái tên Trình Phương Chu.

Thiên Sở Mộc không nhìn thấy cô, trong lòng lo lắng, quay người lại tìm, nào ngờ Trình Phương Chu đứng phía sau lưng. Hắn mỉm cười nhẹ, câu cổ Trình Phương Chu đi:"Đi chậm như vậy, không sợ tôi bỏ cậu sao?".

Cô làm gương mặt bí xị:"Sợ chứ, cho nên mới bảo cậu đợi".

"Sau này còn tốn thời gian như vậy là bản thiếu gia không đợi đâu".

Trình Phương Chu chu môi:"Biết rồi, biết rồi".

Cô ngược mặt lên nhìn hắn:"Sở Mộc, cũng sắp ra trường rồi, cậu tính làm công việc gì?".

Thiên Sở Mộc không nhìn cô:"Cậu làm việc gì mình làm việc đó".

"Hà? Không được đâu?".

Hắn liếc nhẹ xuống:"Tại sao không?".

"Mình cảm thấy cậu học giỏi như vậy, cho nên hãy tìm một công việc tốt đi, làm giống mình sẽ không hay lắm đâu!".

"Vậy cậu tính làm công việc gì?".

"Diễn viên".

"Vậy mình cùng làm diễn viên với cậu".

"Nhưng mà không phải lúc trước cậu bảo nghề diễn viên rất phức tạp hay sao?".

"Đúng lúc trước mình từng nói như vậy, nhưng mà bây giờ cậu muốn làm, cho nên mình vì cậu thay đổi ý định".

Trình Phương Chu nghe hắn nói, thì đó mặt, chắc hắn hắn đối với nó chỉ là một người bạn thân nhĩ?

Nhưng mà cô đối với hắn hơn cả tình bạn, Trình Phương Chu sợ nếu như cô thổ lộ ra rồi, hắn không thích cô vậy vừa mất mặt vừa mất luôn cả tình bạn 18 năm nay.

- - - - -còn---

Bạn đang đọc truyện *Bạn Thân: Yêu Nhau Đi?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Tổ tình

Hai người đi bộ đến trường cùng nhau, vẫn như thường ngày vậy.

Trình Phương Chu vẫn nằm trong tay hắn.

Vừa đến cổng trường, một bạn học nữ chạy đến, trên tay là đóa hoa cùng một bức thư.

Cô ta chính là hoa khôi của trường, có biết bao nhiêu người theo đuổi, nhưng mà đối với cô ta chỉ có một người xứng đáng làm bạn trai chính là Thiên Sứ Mộc.

Kiều Phi Mộng đứng trước mặt hắn, giọng cao bó hoa, gương mặt áp úng mà thẹn thùng núp vào bên trong đóa hoa, nói lí nhí:"Sứ Mộc, em thích anh, làm bạn trai em được không?".

Đôi lại chỉ là một gương mặt lạnh như băng của hắn.

Trình Phương Chu nắm vạt áo hắn:"Mau trả lời đi, người ta đang đợi kia"..

Dù biết trong lòng nó rất khó chịu, nhưng mà đành chịu thôi, Thiên Sứ Mộc đầu phải của riêng cô.

Thiên Sứ Mộc giọng tay lên, cầm lấy bó hoa.

Kiều Phi Mộng thoáng chốc vui mừng:"Anh đồng ý...?".

Vừa nói đến đó, bó hoa đã nằm yên trên đất.

Anh liếc mắt vô tình:"Sau này đừng xuất hiện trước mặt tôi".

Cô ta đứng chờ người nhìn hắn, nước mắt rung rung:"Sứ Mộc, anh có gì không thích ở em sao? Anh nói đi, em sẽ sửa mà".

"Xin lỗi, tất cả tôi đều không thích, cô cũng không cần phải sửa".

"Vậy anh nói đi, em đẹp như vậy, giàu có như vậy, tại sao anh lại không đồng ý làm bạn trai của em, anh có biết có nhiều người phải quý dưới chân em cầu xin em làm bạn gái, vậy mà anh lại...".

"Bạn học Kiêu, những thứ đó gọi là gì? Đối với tôi, cô không xứng đáng".

Trình Phương Chu cảm thấy trong lòng bỗng chốc nhẹ nhõm, còn có chút vui sướng, có lẽ câu trả lời của hắn đã khiến cô vui như vậy?

"Anh, anh...Thiên Sứ Mộc, có phải vì cô ta hay không?"_ngón tay của Kiêu Phi Mộng đưa về hướng cô.

Hắn nhếch môi:"Tôi chỉ hỏi cô một câu, tình yêu là gì?".

"Chính là có được người mình yêu" cô ta mạnh mẽ đáp.

Đầu ngón tay anh liếc liếc:"Cô nói chỉ đúng một phần, có người mình yêu và người đó phải yêu mình, cô có yêu tôi nhưng tôi thì không? Và lại, tình yêu của cô chắc hẳn chỉ có vật chất mà thôi".

Kiều Phi Mộng như bị nói trúng tim đen, nín bật đi.

Hắn thấy vậy, cũng không nói nữa, nắm tay cô đi thẳng lên lớp.

Để lại bao nhiêu ánh mắt đỏ đôn vào hoa khôi của trường, chắc hẳn sẽ có tin rất hot về cô ta chính là 'hoa khôi tò tính và bị từ chối thảm hại'.

Trong lúc đi lên lớp, cô thắc mắc hỏi:"Thiên Sứ Mộc, khi nãy cậu nói mấy lời đó có phải là vô tình quá không?".

"....." _hắn đáp:"Thế cậu muốn tớ trả lời thế nào?".

Bất ngờ bị hỏi lại, cô lưỡng lự:"Minh, minh...".

Thấy được sự khó nói trong đáy mắt cô, hắn xoa đầu cô:"Được rồi, vào lớp đi".

- - - - -Còn- - - - -

Truyện học đườnghư, ủng hộ mình nhé

Bạn đang đọc truyện *Bạn Thân: Yêu Nhau Đi?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Ăn kem bằng cách của anh

Hai người học cùng lớp, kể cả chỗ ngồi cũng vậy, ngồi cùng nhau.

Tiết học đầu tiên vừa trôi qua, Thiên Sứ Mộc thở dài rồi nằm gục xuống bàn.

Trình Phương Chu sắp xếp lại sách vở, hỏi han:"Sứ Mộc, nãy giờ nhìn cậu lạ lắm đấy! Cậu mệt sao?".

Chợt anh ngồi bật dậy, liếc nhìn cô:"Thật chán!".

Cô há hốc mồm:"Lần đầu mình nghe cậu nói chán đấy! Là thiên tài học đường như cậu mà cũng biết chán sao?".

Thiên Sứ Mộc đưa ra vẻ mặt dửng dưng như không:"Làm sao không thể đi?".

"Vậy thế cậu muốn gì mới hết chán đây!"_cô chỏi cảm nhìn anh, bốn mắt giao nhau đầy ẩn ý.

Ở khoảng cách như vậy, khiến cho cả hai trở nên ngại ngùng. Nhưng mà anh lại rất thích điều đó.

Thiên Sứ Mộc đưa tay lên bẻ nệm hai má cô:"Minh muốn ăn kem".

"Phộc, cậu muốn ăn kem á! Minh nhớ cậu có thích ăn bao giờ?".

Nhớ lần trước cùng Thiên Sứ Mộc đi dạo, vô tình cô thấy một chú bán kem rất ngon nên mua ăn, bởi vì từ trước nay Thiên Sứ Mộc đều rất ghét ăn, cho nên cô cũng không mua cho anh.

Vì vậy, nghe anh nói muốn ăn cô liền bắt giác kinh ngạc.

Thiên Sứ Mộc trợn mắt:"Minh không biết, lát về cậu phải mua kem cho mình, nếu không thì đừng nhìn mặt nhau nữa".

"Được rồi, được rồi"_cô cười hi hi:"Chỉ là một cây kem đáng bao nhiêu tiền đâu?".

Cũng lần đó, chính mắt anh nhìn thấy cô ăn kem, đôi môi vì lạnh nên hồng hào, ẩm ướt, nhìn thấy chỉ muốn hôn lên một cái, cũng chính vì vậy, anh lại muốn ăn thử cái món lạ lạ, lành lạnh mang tên 'kem' ấy, nó có hương vị ra sao? Mà lại làm cho Phương Chu thích ăn đến như vậy?

- keng keng...

Tiếng chuông vang lên, báo giờ học đã hết, cuối cùng cũng được về nhà sau một ngày học mệt mỏi.

Trên đường đi, anh luôn nắm chặt lấy tay cô, như đôi tình nhân, khiến cho học sinh của trường cô cũng ganh tị với cô.

"Ừm, mình chưa".

"Thật sao?" _hắn nhếch môi cười:"Vậy thì tốt".

"Hả?" _Trình Phương Chu không hiểu ý hắn lắm" Mà cậu hỏi để làm gì?".

Thiên Sờ Mộc nghiêng đầu:"Để biết còn tính ".

"Tính cái gì?".

"Đến chừng đó cậu sẽ biết".

"Nhỏ mọn".

Về đến nhà cô, anh công cô vào trong, vừa hay ba mẹ cô đều đi việc hết rồi

Đối với căn nhà của cô, anh đã quen thuộc từ lâu, giống nhà của mình vậy?

Đỡ cô ngồi xuống ghế, rồi đi lấy hộp sữa thương.

Xoăn tay áo lên, quỳ dưới sàn nhà, rồi bắt đầu băng bó lại cho cô.

Cô nhìn hắn, ở góc độ này cô thể thấy được gương mặt tuấn tú của hắn, lúc ở trường gương mặt này rất lạnh lùng, còn khi ở nhà thì dịu dàng như vậy. Hại cô không biết được đâu bộ mặt thật của anh nữa.

Thiên Sờ Mộc cắt vật dụng vào bên trong, rồi đi cắt:"Xong rồi đó".

Thấy hắn chuẩn bị đi về, cô nói:"Sờ Mộc, mình đói"..

Thiên Sờ Mộc quay lại nhìn cô:"Mình đi mua thức ăn cho cậu đây, chờ một lát đi".

Bất giác, mặt của cô đỏ lên, cái này thật giống trông mấy bộ phim ngôn tình vậy?.

Lát sau anh trở về, trên tay rất nhiều thức ăn, đặt lên bàn, rồi cẩn thận mở ra cho cô:"Ăn đi, kéo nguội".

Trình Phương Chu rất nhanh ăn như đã bị bỏ đói mấy năm vậy, ăn một cách điên cuồng.

"Khụ khụ khụ..".

Thiên Sờ Mộc lấy nước đưa cô, dặn:"Ăn từ từ thôi, nghẹn rồi thấy không, có ai dành với cậu đâu!..

Cô nuốt ực thức ăn vào trong, nhìn hắn nói:"Cậu mua mấy cái này rất ngon".

Hắn xoa đầu cô:"Nếu vậy vài nữa mình dẫn cậu đi ăn".

"Thật sao?" cô mở to mắt hỏi..

"Thật!" _Thiên Sờ Mộc cười:"Nhưng có một điều kiện"..

Trình Phương Chu bĩu môi:"Cậu nói đi?".

"Nếu như bài kiểm tra toán sắp tới cậu được mười điểm, không những dẫn cậu đi ăn, mình còn chấp nhận mọi điều mà cậu đưa ra".

Nói thẳng cô học dở nhất vẫn là môn toán, nhớ mỗi lần phát bài kiểm tra cô chỉ có 5 hoặc 6 điểm, có khi còn thấp hơn. Bởi vì vậy, nghe anh đòi điểm cao làm sao cô làm được đây?

Thấy cô đang băn khoăn, hắn nói tiếp:"Thời gian tới mình sẽ kèm riêng cho cậu, chịu không?".

"Cảm ơn, cậu là tốt nhất"_cô vui, chòm người hôn lên má hắn một cái, thay cho lời cảm ơn.

Thiên Sờ Mộc cười rất sâu, hôm nay anh được hôn và đã hôn cô. Cảm giác này rất tuyệt.

Cô gái mình thích hôn mình, có gì mà bằng nữa.

- -----Còn-----

Bạn đang đọc truyện *Bạn Thâm: Yêu Nhau Đi?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Cái nhìn thấu xương

Hôm sau, lại bắt đầu một ngày dài đi học.

Trình Phương Chu hôm nay muốn đi xe đẹp, cho nên liền đi xe đạp, nhưng mà người đạp lại là hắn chứ không phải cô.

Thiên Sờ Mộc chặn cái lưng dài trước mắt, vốn là không nhìn thấy gì, nhưng mà cô vẫn thấy thích.

"Cậu đã học bài chưa?" _Thiên Sờ Mộc vừa đạp vừa hỏi.

Cô còn đang ngơ người ra, học bài?

Hôm nay có bài kiểm tra gì nữa sao?

"Biết ngay là cậu chưa học bài mà _Không nghe cô đáp, hắn cũng thầm đoán ra.

"Hôm nay có bài kiểm tra?".

"Có, kiểm tra môn văn"..

"Trời ạ! Tưởng gì, cái đó thì dễ rồi, mình còn tưởng là môn toán đấy chứ!".

"Cậu khá tự tin?".

"Sờ Mộc, là bạn bấy lâu nay cậu còn chưa hiểu mình nữa à? ".

"Ừ".

Vừa kết thúc cuộc trò chuyện cũng đến trường.

Hắn đầu xe xong, lấy hai cái cặp xách lên.

Vừa đi được mấy bước chân, một trái anh ở đầu bay tới, hắn tỉnh mắt, dùng lưng đỡ lấy trái banh cho cô.

Thấy anh nhìn nhỏ cô hỏi:"Cậu sao vậy?".

Thiên Sờ Mộc giật dỗi:"Cậu không thấy trái banh hay sao hả? Tại sao không né?".

Trình Phuong Chu cười tít mắt:"Bối vì mình biết cậu sẽ bảo vệ mình".

Cô biết trái banh bay đến chứ, chỉ là muốn xem xem hắn có làm như trong mấy bộ phim học đường hay không?

Đứng là như cô nghĩ mà?

Thiên Sờ Mộc bị nous trúng, nín bật đi, sau đó chuyển dòi dòi mắt lạnh lừng về phía trái banh đã bay tới, một cái nhìn thấu xương cho bọn chơi banh mà không biết giữ kỉ.

Cái nhìn đó, khiến cho họ run nhẹ một cái rồi chạy đi.

Hắn đi lên lớp rất nhanh, để cô chạy theo đến hụt hơi.

"Sao cậu đi nhanh quá vậy?"_Trình Phuong Chu thờ hì hộc, hai tau chóng xuống đầu gối mà thở.

Thiên Sờ Mộc tựa lưng lên tường, thán nhiên đáp:"Bối vì mình biết cậu sẽ đuổi theo không kịp".

"Cậu....."_cô chỉ tay lên mặt hắn.

Thiên Sờ Mộc nhếch môi đầy tà mị:"Sau này đừng có đối chọi với mình, cậu thua chắc".

Trình Phuong Chu bùng phẫn nộ:"Cậu nói cái gì hả? Thua sao? Chưa thử chưa biết".

Và rồi, cô tiếp tục đuổi theo anh lên đến tận lớp.

Ngay lúc đó, ở một góc khuất của cầu thang, Kiều Phi Mộng bước ra cùng hai cô gái điệu đà khác.

"Chị Mộng, chị có thể bỏ qua cho con nhỏ đó sao?"_cô gái tóc nâu nõ với giọng chua chát.

Kiều Phi Mộng gặm chàm"Bỏ qua? Không có khả năng, con ranh đó. Nhất định tao phải cho nó một bài học"..

"Tụi em sẽ tiếp sức cho chị?"_cô gái tóc đen cũng chen chúc vào.

- -----còn---

Bạn đang đọc truyện *Bạn Thân: Yêu Nhau Đi?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Tức giận

Giờ ra về, Thiên Sờ Mộc đi đứng trước, tai đeo tai phone, vừa đi vừa bấm, cô thì lén lén theo sau, vừa đến một con hẻm ở gần đó, cô bị ai đó kéo đi, miệng cô vốn không thể la được bởi vì có một chiếc khăn trắng đang bịt lấy miệng cô.

Cô khó thở?

Cô khó chịu?

Mắt cô không mở nổi nữa.

Hai tay cô với lên đằng trước, rất mong hắn sẽ quay lại nhìn cô, và cứu cô, nhưng hắn vốn không nghe cũng không thấy?

Cô không biết bản thân là đang sợ cái gì nữa?

Là sợ họ bắt cô đi?

Hay là cô sợ họ sẽ giết cô đến chừng đó, Thiên Sờ Mộc sẽ không còn ai bên cạnh?

Vốn vẹn hai phút, cô cũng không nhận thức được nữa.

Chỉ có cảm giác bản thân đang bị kéo đi đâu đó.

* Áo ào ào....

Một làn nước lạnh xối xà vào gương mặt trắng hồng của cô, cũng vì lạnh mà làm cho mặt cô ửng lên.

Cô chống cự mở mắt đang muốn rũ xuống, sau khi ý thức được.

Cô không phải đang ở con hẻm mà cô và Thiên Sờ Mộc đã đi qua sao?

Mà ai đã kéo cô vào đây?

Thiên Sờ Mộc đâu?

Vừa lúc đó, Kiều Phi Mộng đi ra, tay khoanh trước ngực, gương mặt hóng hách chưa từng có.

"Thế nào? Sợ hãi rồi sao?".

Cô nhìn cô ta, miệng thốt lên vài lời khinh bỉ:"Là bạn học Kiều đây sao? Không ngờ bạn học lại bắt tôi, đừng nói là vì ghen tuông đấy nha?".

Chuyện lần trước Kiều Phi Mộng tỏ tình với Thiên Sờ Mộc cô còn nhớ rất rõ, thậm chí còn khắc cốt vào lòng, cô cũng đang nghĩ có phải Kiều Phi Mộng thấy cô và Thiên Sờ Mộc quá thân cho nên quá ghen mà bắt cô hay không?

Kiều Phi Mộng như bị nói trúng tim đen, dỗi mắt tráo trưng:"Dùng, tao ghen đấy thì sao? Tao bắt mày chỉ để cảnh cáo mày hãy tránh xa anh ấy ra, mày chẳng qua chỉ là một đứa thấp kém, làm sao so sánh được với tao".

Cô bặc cười hồi hã, như khinh thường:"Bạn học Kiều tôi nói này? Thứ nhất nên xưng hô lịch sự một chút, thứ hai, tôi và bạn học Kiều đây, thuộc hàng với nhau, không hơn không kém, nếu như bạn học đã nói tôi thua kém, vậy hãy nói tôi nghe tôi thua bạn học ở chỗ nào vậy?".

Kiều Phi Mộng mặt dửng dưng như không, thán nhiên đáp:"So về nhan sắc, mày thua tao, về gia thế mày cũng thua tao, về học tập...."

"Stop"_cô giờ một bàn tay lên, ngắt câu của cô ta, rồi nói:"Nếu như đã không thể xưng hô một cách đáng hoàng vậy tôi cũng không cần phải nói chuyện lịch sự với cô nữa".

".....".

"Còn về việc cô nói tất cả đều sai?"

Trình Phương Chu bị trôi vào ghế rất lâu đến giờ, bên cạnh còn có hai tên canh chừng, mặt thì hùng hổ như muốn ăn thịt.

Tuy vậy, cô vẫn rất đứng đưng, không hề sợ hãi."Thứ nhất, so về nhan sắc cô thua tôi là chắc chắn, thứ hai về gia thế cô cũng không hơn tôi được đâu? Nếu như không tin cứ đi hỏi Sở Mộc, cậu ấy là người rõ nhất, còn thứ ba so về học tập, tôi nói thật, cô còn thua xa, tôi đã từng xem bảng điểm học tập của cô rồi, tất cả đều thấp điểm, như vậy mà còn vênh vào được sao?"

"Cái gì? Máy bảo tao thua mày về nhan sắc sao?"

"Đúng rồi, nếu như không có lớp phấn son đó, thì cô cũng chỉ là tầm tạm mà thôi, tôi nói đúng chứ?"

"Mày.....".

"Còn một điều nữa, nếu như lần sau có bắt tôi thì chọn nơi nào đó sạch sẽ hơn".

Kiều Phi Mộng nheo mắt:"Mày rất muốn chết sao?"

"Nào có, tôi chỉ bảo cô là chọn nơi sạch sẽ hơn thôi chỗ hôi hám như vậy mà cũng bắt tôi đến đây, cô là người thích dơ bẩn sao?"

- chát....

Một bạt tay ghim thẳng vào mặt cô.

Do lực mạnh, đồng thời làm cho nơi khốc miệng rỉ máu, cô nhìn Kiều Phi Mộng đầy khinh bỉ:"Nói không lại liền ra tay".

"Tao chẳng những muốn đánh mày, mà còn muốn đánh chết mày nữa".

Kiều Phi Mộng định lao tới nắm tóc cô, thì....

"Cô dám đụng đến một sợi tóc của cậu ấy tôi liền chặt đứt tay của cô".

Là giọng nói của Thiên Sở Mộc?

Đúng là cậu ấy!

Cô dường như biết,bản thân cần anh như thế nào?

Lúc không có anh cô sẽ tự khắc trở nên mạnh mẽ, còn khi có anh cô sẽ trở lại yếu đuối.

Giống như, cô cần một người ở bên, che chở giống bao nhiêu cô gái khác.

Kiều Phi Mộng dừng tay lại, nhìn theo hướng đã phát ra thanh âm, thì bất gặp ánh mắt của anh hăng lên sự tức giận đáng có, như có thể giết chết người chỉ bởi một ánh mắt.

- - - - -Còn-----

HÃY ỦNG HỘ TÁC PHẨM NÀY NHÉ CÁC CẬU???

Bạn đang đọc truyện *Bạn Thân: Yêu Nhau Đi?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Cô gái ngu ngốc

Kiều Phi Mộng run rẩy đôi tay, khép chặt lại, miệng thốt tiếng:"Sở Mộc, cậu đừng hiểu lầm".

Thiên Sở Mộc cất bước chân mạnh mẽ đẩy nghiêm nghị đi lại, cời trôi cho cô, rồi nhìn Kiều Phi Mộng:"Cô là cái gì mà tôi phải hiểu lầm, nên nhớ việc cô làm với Phương Chu hôm nay tôi tuyệt đối sẽ không bỏ qua đâu"

Kiều Phi Mộng nhìn theo bóng, cánh của hai người. Nhưng vẫn chú ý cô là chính, lần này xem như may mắn, nhưng mà lần sau thì không đâu?

Dứt lời, hần nắm tay cô bỏ đi, đi rất nhanh, cảm giác được hần cứu quả thật rất thích nhưng mà thái độ lạnh lùng khi nãy của hần làm cô có hơi sợ hãi, lần đầu cô thấy hần như vậy?

Mãi lo suy nghĩ, cô bị hần đặt ngồi xuống hàng ghế ở trạm chờ xe buýt.

Hần lấy trong balo ra một cây kem được bao bọc trong một cái hủ nhỏ kính trong rồi đưa cho cô:"Ăn đi, sắp tan hết rồi".

Trình Phương Chu nhận lấy, thuận miệng nói:"Cảm ơn cậu".

"Cô gái ngu ngốc này, tại sao lúc này cậu không kháng cự lại, nếu như tôi không đến kịp thì không phải cậu đã ăn một bạt tay rồi sao?"

Trình Phương Chu đưa cây kem vào miệng hần:"Tôi biết cậu lo lắng, nhưng mà không phải cậu đã cứu tôi hay sao? Tôi còn tưởng cậu đã bỏ tôi rồi. Cơ mà lúc đó tôi bị trôi thì làm sao chống trả lại được?"

"Nói gì cũng thua cậu"

Không kiềm được cảm xúc, hần chọt ôm lấy cô:"Cậu có biết lúc đó không thấy cậu đâu, tôi đã rất sốt sắng hay không! Tôi cứ nghĩ cậu ham chơi nên đi đâu đó, đến khi tôi có linh cảm không hay thì bắt đầu đi tìm và vô tình thấy cậu bị cô ta bắt, lúc đó tôi chỉ muốn nhào đến đánh cho cô ta vài cái, nhưng mà kà dân ông làm như vậy sẽ bị xem ra gì, bạo lực".

".....".

"Sau này đừng làm tôi lo lắng nữa được không?"

Trình Phương Chu bất động nhìn hần đang ôm cô, từng lời nói của hần có sự cầu xin cũng có chút sợ hãi trong đó, vừa nghe đã thấy đau lòng, tay cô bắt đầu ngấu vào:"Minh hứa với cậu mà".

"Như vậy thì tôi đã yên tâm rồi".

Hai người ngồi đó một lúc rồi trở về nhà, lúc về hần còn chào tạm biệt với cô, cô nghĩ hần cũng rảnh rồi thật, hai nhà san sát nhau thế này, có thể mở cửa sổ kiền nhìn thấy nhau rồi.

Cô cần làm quá như vậy không?

Trình Phương Chu lúc đầu, vừa nhìn thấy ba mẹ đang ở phòng khách, cô lễ phép nói:"Thưa ba mẹ con mới về".

"Phương Chu, lại đây ăn bánh đi con, do mẹ con làm đấy!"_ba cô bảo cô lại.

Vừa nghe bánh cô đã nhanh nhẹn ngồi xuống, ăn bánh trong rất ngon lành..

Mẹ cô hỏi:"Là Sở Mộc đưa con về sao?"

"Vâng ạ!".

"Azz, thằng bé đó tốt người lại tốt tính, mẹ thấy đã ưng ý, nhưng mà không biết nó có thích con không nhỉ? Chỉ sợ con gái nhà chúng ta không phải mẫu bạn gái của nó, ông nhìn xem, ăn uống gì cứ như một thằng con trai vậy?" _ mẹ cô than ngắn thờ dài bình phẩm về cô.

Bà cô bênh vực cô:"Bà nói vậy là sai rồi, con gái chúng ta cũng rất xinh đẹp, tôi thấy thằng bé Sờ Mộc có tình cảm với Phương Chu mà, bà đừng thấy con gái chúng ta mà khinh thường nó".

Trình Phương Chu ăn xong, đứng dậy:"Bà mẹ cứ ở đó nói chuyện tiếp đi, con đi tắm rửa thay đồ đây".

"Tắm xong thì nghỉ ngơi đi, đừng nghịch điện thoại quá, sẽ hại mắt"

"Vâng, vâng ạ!".

Vừa bước lên phòng, cô không thương tiếc ném cái cặp qua một bên, rồi ngã xuống cái giường êm ái, tay còn xoa xoa âu yếm"Ồi, cái giường yêu quý của tôi ơi, cuối cùng cũng được về với mày rồi".

Những tưởng hành động trẻ con đó không ai thấy, nhưng mà cô vốn không biết Thiên Sờ Mộc đang nhìn mình.

Cô không đóng cửa sổ, đó cũng là một sở thích, cô từng nói để cửa như vậy khi có gió sẽ thổi vào mát lạnh, còn mát hơn cả máy lạnh, trừ phi có mưa đổ xuống thì cô mới đóng lại.

Thiên Sờ Mộc chồi cằm nhìn cô, cả hai căn nhà chỉ cách nhau một cự li ngắn, mọi hành động của cô hẳn đều thấy rõ, hẳn cười mê hoặc:"Cô gái này, khi nào mới trưởng thành được đây?".

- -----Còn-----

Bạn đang đọc truyện *Bạn Thân: Yêu Nhau Đi?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Ghen trong lòng

Trình Phương Chu đánh một giấc đến chiều, cô cũng vẫn không phát hiện ra bên kia nhà còn có một chàng trai đang nhìn mình.

Đứng, từ lúc cô vào phòng đến lúc cô ngủ, anh dường như cứ đứng đó, ngắm từng cử nét trên gương mặt yêu kiều lúc ngủ của cô. Đôi lúc cô nằm những kiểu đáng vô cùng 'tà mị' cũng có lúc cô lăn xuống sàn, và những cử chỉ siêu cấp đáng yêu đó đã được ảnh chụp lại.

Mỗi bức ảnh của cô, hẳn đều treo khắp tường, hẳn cấm tất cả ai vào phòng của mình kể cả ba và mẹ, cô cũng chưa từng được lên phòng hẳn bao giờ.

Thiên Sờ Mộc lấy điện thoại, đi đến cạnh khung cửa, vừa gọi vừa nhìn cô.

Tiếng chuông vang lên một lúc lâu, cô mới lờ mờ ngồi dậy, mắt vẫn không hẳn là mở, miệng say ngủ:"A...alo...ai vậy?".

Thiên Sờ Mộc thoáng cười:"Là tôi đây, cậu đang ngủ sao?".

"Vừa mới thức, có chuyện gì không?" _ Trình Phương Chu mắt nhắm mắt mở nói, ngữ điệu như đang cố gắng nói thành câu.

"Lát tôi sẽ qua kiểm cậu học toán, cậu thấy được không? ".

"Ồ, cũng được, vậy lát đến nha, giờ tôi.....".

Chưa nói hết câu, cô đã ngã lãn ra giường tay cũng thả lỏng, chiếc điện thoại rơi ra, nằm ngay gọn dưới nệm.

Thiên Sờ Mộc lắc đầu khổ sở nhìn cô gái trẻ con kia.

"Còn nói là mới thức sao? Ngủ như một con heo vậy?" _ Thiên Sờ Mộc lăm bằm.

.....

Một tiếng sau đó, cô vẫn chưa thức..

Thiên Sờ Mộc vào nhà, chào hỏi ba mẹ cô:"Ba mẹ con mới qua".

Thật ra cả hai gia đình vừa hứa hôn cho hẳn và cô vừa nhận nuôi, cô và anh đều xưng hô giống nhau. Hai gia đình luôn ước mong cả hai có thể thành một đôi.

"Sờ Mộc đó hà con? Con tìm Phương Chu sao?" _ Mẹ cô lên tiếng.

"Vâng".

"Cái con bé đó chắc còn ngủ, hay con lên gọi nó đi".

"Vâng".

Thiên Sờ Mộc lễ phép đi lên lầu, hẳn đối với căn phòng này quá quen thuộc đi, có lúc cô hỏi hẳn, tại sao hẳn không cho cô vào phòng hẳn, hẳn chỉ đáp lại là hẳn có bí mật không ai có thể vào.

Và lần đó, cô đã giận hẳn đúng một tháng liền, không nói chuyện với hẳn nhưng mà không vì vậy mà Thiên Sờ Mộc cho cô vào, vẫn một mực từ chối.

Căn phòng có màu tím lam cho nó thêm hòa nhã, cô vốn rất sạch sẽ nhưng không được ở cái là thích ngủ, một khi ngủ là ngủ như chết rồi vậy?

Thiên Sờ Mộc xọc người cầm cái cặp của cô, để ngay ngắn lên bàn, sau đó tiến lại gần giường.

Đứng lúc cô đổi tư thế, quay người qua, và đôi chân dài kia kẹp thân thể anh lại, đôi tay như theo bản năng cũng kéo anh ngã xuống, ôm lấy anh, miệng còn chép chép nói sang sảng:"Cấu bông này thật là cứng".

Bàn tay di chuyển xuống cái bụng"Còn có múi nữa, không lẽ xã hội hiện đại đến cả thú nhồi bông cũng tân tiến hơn rồi sao?".

Thiên Sờ Mộc bị cô kẹp cứng người, cố gắng vùng thoát khỏi cô, nhưng mà anh lại suy nghĩ, với tư thế nằm ôm nhau này cũng không quá tệ, ý nghĩ thoáng xuất hiện, môi hẳn nở nụ cười ranh ma.

Thiên Sờ Mộc lật ngược cô lại, để cô nằm ở dưới thân, nhìn cô đắm đuối"Giờ tôi mới phát hiện, cô rất đẹp đó Phương Chu".

Đúng, nếu như nhìn gần sẽ thấy, lông mi dài và dày, chân này hình lá liễu mỏng manh, sóng mũi cao vợi vợi, vẫn tuyệt nhất là đôi môi tự nhiên có màu hồng không hề tò son.

Rất mà mị, rất quyến rũ.

Hiện tại, cô còn chèo chép miệng nhìn chỉ muốn cắn một cái.

Vừa nghĩ, anh làm ngay, anh cúi người xuống, gặm lấy đôi môi ướt át của cô."Chắc, cảm giác này không tệ lắm!".

Trình Phương Chu ngủ nằm mơ thấy trai đẹp, ở thực còn cảm nhận thấy có cái gì đó đang cắn môi cô, rồi còn dịch chuyển vào trong khoang miệng cô. Giác mơ mỗi lúc một nhấn chìm, tay cô đưa lên, bưng gọn mặt hẳn rồi cùng hẳn hôn, cô chỉ tưởng tượng đó là chàng trai trong giấc mơ.

"Ưm, anh thật đẹp trai, idol ơ?" _ Trình Phương Chu nói nhỏ..

Thiên Sứ Mộc liền ngừng hôn lại, cô vì vậy mà thấy trống thiếu, những vẫn chưa chịu thức.

"Hôn tôi mà nghĩ đến nam nhân khác sao? Cậu được lắm, đợi cậu thức dậy tôi sẽ cho một trận".

Hắn vốn đang ghen trong lòng mà, có ai không khó chịu khi nghe người mình thích gọi tên người đàn ông nào đó?

- - - - -Còn- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Bạn Thân: Yêu Nhau Đi?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Sao cậu đánh tôi hoài vậy?

Đến khi cô thức dậy đã là trời tối mất rồi.

Thiên Sứ Mộc ngồi chờ cô thức đến ề ầm cái mộng.

Trình Phương Chu ngáp ngắn ngáp dài, tay dụi mắt cho thật sự tỉnh, khi thấy hắn cô liền giật nảy mình lên."Cậu, cậu sao ở trong phòng mình?".

Cô nhìn lại bản thân. Thở phào, vẫn còn mặc đồ

Thiên Sứ Mộc bước lại giường, đề nén cô xuống giường, hai tay anh chính xuống nhìn cô."Nhìn về mặt này là sao nhỉ? Cậu tưởng tôi làm gì cậu?".

"Thì thì, ai biết được, trai đơn gái chiếc ở cùng một phòng mà"_Trình Phương Chu lắp bắp nói, vì sự ảnh hưởng quá mức của Thiên Sứ Mộc.

"Vậy cậu có muốn chúng ta làm chuyện đó không?".

Trình Phương Chu đẩy hắn ra, hai má đỏ lên vì ngại."Cậu mau tránh xa tôi ra, tên lưu manh thói tha".

"Đừng nói là cậu tưởng tôi sẽ ăn thịt cậu đấy nhé?".

"Biết đâu?".

Thiên Sứ Mộc gõ cốc vào đầu cô."Suy nghĩ bậy bạ, cậu như cái màng hình tivi vậy, thấy ớn".

Nhưng mà trong lòng hắn thì nghĩ khác, cô chính là mẫu con gái lí tưởng mà hắn đã chọn.

Chỉ là thích trêu ghẹo cô thôi.

Trình Phương Chu lấy tay đặt lên ngực mình, đo đi đo lại, liền cái ngau."Cậu nói làm sao? Chứ của mình cũng tầm 89 đó?".

Chỉ suýt chút nữa là hắn chết lâm sàng tại chỗ.

Cô gái này, có biết trong phòng có đàn ông không vậy? Không phải chứ, anh còn là một con sói đội lớp cừu non đó.

"Ừ, ừ, cậu mau đi tắm rửa gì đi, chúng ta bắt đầu học".

"Hà? Học cái gì?".

Thiên Sứ Mộc lại gõ cốc vào đầu cô."Học ngữ văn, lúc này tôi có gọi điện nói cho cậu rồi mà, cậu quên sao?".

Trình Phương Chu cau lên."Azzz, sau cậu cứ đánh tôi hoài vậy?".

"Thế cậu muốn tôi hôn cậu sao?"

"À, cái đó cũng được..."_Trình Phương Chu nói với lưu lượng rất nhỏ, hắn vốn không nghe được. Nhưng nhìn gương mặt nở hoa kia của cô hắn cũng thầm đoán ra được gì đó.

- - - - -Còn- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Bạn Thân: Yêu Nhau Đi?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Đáng yêu

Thiên Sứ Mộc kèm cô học cho đến tận khuya, vì ngày mai được nghỉ cho nên hắn quyết định dạy cho cô đến sáng, nhưng mà khi đi vệ sinh vào thì đã thấy cô ngủ mất rồi.

Thiên Sứ Mộc ngồi xuống, úp nửa mặt xuống bàn, chăm chú nhìn vào cô, tay không tự chủ được mà vươn lên, chạm vào má cô, xoa xoa.

Thật mịn màng?

Nhìn cô ngủ kia kìa, chu chu cái môi, thoát rất đáng yêu mà?

Lúc này, cô trở người, chu choa."Ưm, đùi gà, đùi gà đến đây nào?"

Thiên Sứ Mộc ngồi thẳng người dậy, phì cười.

Đến ngủ cũng mơ thấy đồ ăn?

Cô gái này thật hết nói nổi mà?

Thiên Sứ Mộc ngược lên nhìn cái đồng hồ treo tường màu hồng, hình Hello Kitty, kim ngắn chỉ vào số mười hai.

Hazz, đã khuya thế sao?

Hắn quyết định đi xuống bếp, vì biết hắn bên nhà cô nên cha và mẹ hắn cũng không quan tâm cho lắm!

Họ còn thích như vậy nữa cơ mà?

Đường lối nhà cô hắn đều nhớ cả, đi nhẹ nhàng xuống bếp.

Phát hiện, nhà bếp sáng đèn, hắn còn đang nghĩ là có trộm, nhưng nào ngờ ba cô đứng loay hoay trong bếp làm gì đó?

Thiên Sờ Mộc đến gần:"Ba đang làm gì vậy?"

Ba Chu giật nảy mình lên, riu rít:"Ayyo, con làm ba giật hết cả hồn ra".

"Con xin lỗi, mà ba đang làm gì vậy ạ?"

Ba Chu vuốt ngực, bình tĩnh lại:"À, ba đang làm thức ăn, khi này có đi ngang phòng, thấy hai con đang học chăm như vậy, mà trời thì cũng gần sáng sợ hai con đói nên làm chút món ăn".

"Có đùi gà không ạ?" _ Thiên Sờ Mộc nhón người, nhìn nhìn.

"Con muốn ăn sao?"

"Không có, Phương Chu ngủ rồi ba ạ, mà cậu ấy nằm mơ thấy đùi gà hay sao á, miệng cứ lẩm bẩm đùi gà, nên con định xuống làm cho cậu ấy ăn".

Ba Chu đi lấy một đĩa đùi gà:"Có, ba có làm, ba biết con bé đó rất thích ăn món này".

"Vậy để con mang lên cho cậu ấy ăn" _ Thiên Sờ Mộc nhanh tay cầm lấy đĩa đùi gà từ trong tay ba Chu.

Nhìn theo bóng lưng của hấn, ba Chu với theo:"Thế con không ăn gì sao Sờ Mộc?"

"Vâng, không ăn đâu ba, con ăn cùng Phương Chu là được rồi"

- - - - -Còn---

Bạn đang đọc truyện *Bạn Thân: Yêu Nhau Đi?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Bàn chải đánh răng

Sáng hôm sau, những ánh nắng chiếu rọi vào căn phòng của cô nàng thích ngủ nướng, bắt cô phải thức.

Cộng thêm tiếng chuông đồng hồ cứ reo lên inh ỏi, cô sức nhớ, cô không cài báo thức vậy sao nó lại báo nhỉ?

Theo hàng nạng, cô đưa tay tắt đồng hồ, nhưng không tìm được, cô còn phát hiện, tay cô đang đặt trên một vòm ngực thì phải, rất săn chắc.

Hả? Vòm ngực.

Săn chắc của con trai?

"Á....." _ Trình Phương Chu giật nảy mình, ngồi bật dậy, ngay lập tức ngủ quan sắc sảo của hấn đập vào mắt cô, hấn ngủ rất ngon, trong như một chú mèo nhỏ ngoan ngoãn, không còn làm ra vẻ mặt nhăn nhó suốt ngày kia.

"Nhìn đủ chưa?" _ Thiên Sờ Mộc bỗng nhiên mở mắt, hai tay hấn đưa ra phía sau gáy, nhìn cô lom lom.

"Cậu, cậu sao ở trong phòng tôi, còn ngủ, ngủ cùng tôi?".

Trình Phương Chu lúc này mới nhớ đến việc đó, cô còn nghĩ, không biết Thiên Sờ Mộc có làm gì cô không nữa?

"Tôi qua trời trở nên ở lại ngủ nhờ".

"Cậu có thể sang phòng khác ngủ mà?".

Thiên Sờ Mộc vẫn nhìn cô:"Không quen"

"Vậy cậu ngủ với tôi thì quen sao?"

"Ừm"

"Cậu....."

Trình Phương Chu cứng họng, cô không ngờ hấn có thể nói ra được, cô và hấn có từng ngủ chung bao giờ đâu, vậy mà bảo.

"Cậu không quen ngủ trong phòng vậy có thể ra sofa ngủ mà?"

"Sợ mà".

"Có ma nó sợ cậu thì có".

"Vậy cậu có sợ tôi không?".

"Rất sợ".

"Tại sao?".

"Không biết".

Thiên Sờ Mộc xem đồng hồ đeo tay, rồi ngồi bật dậy, đi thẳng vào nhà vệ sinh, không quên nói:"Này, cho tôi mượn bàn chải đánh răng?"

"Không cho, cậu tự về nhà mà đánh đi, tôi chỉ có một cái thôi".

Trình Phương Chu ngồi trên giường, hét lớn. Tay đập xuống giường.

Thiên Sờ Mộc đã vào trong bao giờ, cầm bàn chải của cô rồi đánh răng, vừa đánh vừa đi ra, nói:"Tôi không có sở thích về nhà trong hình dạng như vậy?"

"Cái tên này?" _ Trình Phương Chu bật ra khỏi giường, bầu cổ hấn:"Ai cho cậu lấy bàn chải rồi còn kem đánh răng của tôi hả?"

"Dù gì sau này cũng sử dụng chung, có gì mà sợ chứ?"

Nghe hấn nói vậy, cô liền buông tay ra, vừa nghe đã hiểu nhưng cổ tình không hiểu:"Ý cậu là gì?".

"Rồi cậu sẽ biết".

Thiên Sờ Mộc quay vào nhà vệ sinh, rửa mặt rồi đi ra:"Cậu đánh răng đi, lát tôi qua đưa cậu đi ăn sáng".

"Không đi cùng cậu".

"Chắc không?".

"Chắc?".

Thiên Sứ Mộc giả vờ nói một mình:"Hôm nay có đùi gà chiên, phải đi ăn thôi".

Đùi gà?

Món khoái khẩu của cô đây mà.

"A, khoan đi đã" _Trình Phương Chu kéo tay hắn:"Lát cậu qua đón mình nha?".

"Cậu bảo không đi mà?"

"Giờ thì tôi nghĩ lại rồi".

"Lập trường không vững".

Thiên Sứ Mộc kí vào trán cô một cái.

Rồi rời đi.

- - - - -Còn- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Bạn Thân: Yêu Nhau Đi?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Đánh nhau

"Azz, cậu không biết đau sao?" _Trình Phương Chu nhón chân, cãi vạ.

"Ừ".

"Cậu, kiệm lời thật".

"Đó là phong cách của tôi".

Thấy Thiên Sứ Mộc đi được một đoạn, Trình Phương Chu vội vội vàng vàng chạy theo, nếu không mất phần ăn sao?

Thiên Sứ Mộc đi được nửa đường, vẫn không thấy cô đuổi kịp mình, bỗng nhiên đứng lại, về hành động đó đã khiến cô đập đầu vào lưng hắn, vì cô đang chạy mà.

Lực đập vào khá mạnh, mà cũng may lưng của anh không phải đá, nên không có cảm giác đau lắm?

Thiên Sứ Mộc quay người lại, vươn tay vén mái tóc cô lên:"Có đau không?".

Hành động dịu dàng của Thiên Sứ Mộc cô đã quen rồi, có lúc hắn sẽ lạnh lùng như tảng băng, cũng có lúc dịu dàng như ánh nắng mùa thu. Nhờ nhẹ mà ấm áp.

Cô lắc đầu:"Không có đau"

"Đi mà không nhìn về phía trước à?" _Thiên Sứ Mộc hạ tay xuống, mắng nhẹ.

"Có nhìn, tại cậu dừng lại đột nhiên thôi".

"Vậy lỗi ở tôi sao?" _Thiên Sứ Mộc chỉ tay vào mặt mình.

"Không, không, là lỗi của tôi" _Trình Phương Chu tất nhiên không dám nói hắn có lỗi, nếu không hắn sẽ không dẫn cô đi ăn đùi gà nữa.

Thiên Sứ Mộc phì cười trước độ đáng yêu của cô, xoa đầu cô:"Đi thôi".

"Ừ."

Lúc này, Trình Phương Chu đi ở đằng trước, còn hắn đi ở phía sau. Hắn thấy phía trước mặt có một nhóm người đang đánh nhau, vừa nhìn đã biết là học sinh cấp hai, chỉ có thể nói học sinh cấp hai bây giờ còn ghê gớm hơn cả học sinh cấp ba rất nhiều.

"Phương Chu, đi từ từ lại, có người đang đánh nhau".

Vô tình, cửa hàng bán đùi gà lại nằm ngay chỗ bọn nít ranh đang đánh nhau.

Trình Phương Chu đối với những việc như vậy cũng sợ hãi không kém, cô nhanh chóng đi ra đằng sau lưng của hắn, mong muốn hắn bảo vệ cô.

Không cần cô nói, Thiên Sứ Mộc cũng bảo vệ cô?

- - - - -Còn- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Bạn Thân: Yêu Nhau Đi?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Đứng đưng vào cô gái của tôi

Thiên Sứ Mộc rất thăm nhiên nắm tay cô, điều đó khiến cô phải mở to mắt nhìn hắn.

Hắn dẫn cô vào bên trong quầy bán, vừa chọn được một chỗ ngồi thuận mắt, chưa kịp đặt mông xuống thì có một cặp đôi chen chân vào,cô bạn gái ngồi xuống trước, Trình Phương Chu vừa chuẩn bị ngồi thì cô bị tên kia đẩy ngã, Thiên Sứ Mộc đứng phía sau, bắt cô kịp, không để cô ngã xuống.

Trình Phương Chu tự nhiên cảm thấy ở đây lạnh hẳn lên, mở điều hòa tận 0°C luôn sao?

Thiên Sứ Mộc đẩy cô ra phía sau, một tay anh nắm cổ áo của tên kia, cất giọng lạnh như băng:"Đứng đưng vào cô gái của tôi".

Tên kia sợ đến rín rẩy bầy, riu riu:"Vâng, vâng, tôi biết rồi, cậu, cậu hãy bỏ tôi xuống cái đã".

Trình Phương Chu một phen kinh hồn, Thiên Sứ Mộc chỉ với một tay mà nâng cả cơ thể của tên kia lên, chân không chạm đất.

"Sứ Mộc, tha cho hắn ta đi" _Trình Phương Chu kéo kéo vạt áo của hắn, nhỏ giọng nói. Vì cô biết hắn thật sự nổi giận rồi.

"Ủ" Thiên Sờ Mộc từ từ bỏ hẳn ta ra, hẳn ta ngay lập tức kéo bạn gái của mình sang bàn khác, nhường bàn kia lại cho cô và hẳn.

Hai người ngồi xuống, trong khi đợi xuất đùi gà chiên thì cô mới dám lên tiếng hỏi:"Sờ Mộc, vừa nãy cậu bảo, đừng đụng vào cô gái của tôi là sao vậy? Ý nói tôi à?"

"Có vấn đề gì sao?" _ Thiên Sờ Mộc lấy điện thoại ra lướt lướt.

"Không, không có gì" _ Trình Phương Chu lấy lại bình tĩnh một chút, hẳn bảo cô gái của hẳn sao?

Azz, vui chết mất rồi?

"Ồ đây có tôm, cậu ăn không?".

"Muốn ăn, muốn ăn".

"Trẻ con?".

Thiên Sờ Mộc đặt điện thoại xuống, đứng dậy, đi đến quầy, gọi thêm phần tôm hấp.

Ước chừng nửa tiếng sau, đùi gà và tôm mới được mang ra, Thiên Sờ Mộc không ăn gà, mà ngồi bóc vỏ tôm, không biết để làm gì nữa?

Trình Phương Chu thấy hẳn không ăn, liền cầm một cái đùi gà đưa trước mặt hẳn:"Sờ Mộc, cậu cũng ăn đi?".

"Không thích ăn" _ Thiên Sờ Mộc cắn dán mắt vào bóc vỏ tôm.

"Vậy cậu thích ăn gì?" _ Trình Phương Chu đem đùi gà đặt lại đĩa.

Còn một cái thì đáng ăn đang dở, miệng chép chép.

"Thích ăn cậu".

Nghe xong cái trả lời kia, Trình Phương Chu bị ho sặc sụa:"Cậu, cậu đùa vui thật?".

"Tôi không đùa đâu?"

"Được rồi, ăn đi, ăn đi".

Thiên Sờ Mộc mỉm cười, trêu cô vẫn là niềm vui của hẳn?

Sau khi cô đã ăn xong tận mười hai cái đùi gà chiên, nhưng vẫn còn muốn ăn. Tất nhiên Thiên Sờ Mộc không cho. Hẳn đẩy khâu đựng tôm đã được bóc vỏ sang cô:"Ăn tôm đi, đùi gà ăn nhiều rồi khi khác lại ăn tiếp".

"Nhưng mà mình vẫn còn muốn ăn đùi gà cơ mà?".

"Nghe lời".

Hẳn không thích nói nhiều, thẳng thừng quát, cô lập tức nín bặt đi. Sợ toe toét rồi, không có gì đáng sợ hơn Thiên Sờ Mộc

- - - - -Còn- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Bạn Thân: Yêu Nhau Đi?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Rất quan tâm đến cô

Thiên Sờ Mộc vốn không biết cô ăn tôm sẽ bị khó thở, nhưng mà cô vẫn thích ăn chính, vì đang ăn ngon nên cô quên mất việc bản thân không ăn được. Sau khi cô ăn xong, hẳn đi tính tiền rồi cả hai trở về nhà, Thiên Sờ Mộc không nán lại, về đánh một giấc thật ngon!

Vừa bước vào đến cửa, cô cảm thấy đầu quay mòng mòng, bước chân đi loạng choạng, cần phải giữ vững bằng cánh cửa, tay cô nắm chặt, cô rất khó chịu.

"Hơ, hơ..."_Trình Phương Chu lấy hơi lên, thờ ỉa hộc, rồi ngã ngửa xuống nền nhà, lúc này, mẹ cô đang ở trong bếp đi ra, thấy cô nằm sải hốt hải lao đến:"Phương Chu, con làm sao vậy?".

"Mẹ, con con khó thở lắm?".

"Con ăn tôm hay sao?"

Trình Phương Chu với đôi mắt lim dim như sắp nhắm lại, đầu gật gật. Cô thật sự muốn ngủ rồi.

"Azz, đã ăn tôm không được còn ăn làm gì cơ chứ?"

Mẹ cô đỡ cô lên phòng, sau đó gọi bác sĩ đến, cũng may không có việc gì xảy ra. Chỉ cần uống thuốc nghỉ ngơi là tốt rồi?

Mẹ cô tiễn bác sĩ ra về, rồi lên phòng với cô, vừa hay, có người gọi đến.

"Alo, Sờ Mộc, là mẹ đây?"

Thiên Sờ Mộc ngủ được một chút, không biết là có linh cảm gì liền muốn gọi điện cho cô:"Mẹ, Phương Chu đâu rồi ạ? Con muốn nói chuyện với cậu ấy?"

"Hazz, nó đang ngủ, vừa rồi nó ngất xỉu"

"Xảy ra chuyện gì thế mẹ?" _ Thiên Sờ Mộc ngồi bật dậy, rất kinh hồn.

"Nó ăn tôm, dẫn đến khó thở mới ngất xỉu, cũng may không có chuyện gì?"

"Cậu ấy không ăn tôm được sao?".

"Ủm, con bé cũng sợ ý quá, đi ăn tôm, chắc nó ăn ít nên nhẹ là ngất xỉu, nếu ăn quá nhiều có thể nhập viện cơ đấy?"

"Xin lỗi?".

"Con xin lỗi mẹ làm gì?"

"Con không biết cậu ấy ăn tôm không được mà vẫn bắt cậu ấy ăn, con sai lầm lớn rồi".

"Cũng không phải lỗi do con, do con bé ham ăn cả thôi".

"Mẹ, con sẽ qua ngay".

"Ừm".

Mẹ cô cúp máy, rồi nhìn cô, mới ra khỏi phòng. Thiên Sứ Mộc qua rất nhanh, thấy mẹ cô gật đầu hỏi một cái rồi mới lên phòng.

Phuong Chu của hắn nằm im lặng, hơi thở nặng nề, cả căn phòng chìm vào sự tĩnh mạch vốn có, đến nỗi chỉ nghe được âm thanh của hơi thở.

Thiên Sứ Mộc cầm tay cô."Phuong Chu, xin lỗi, là tôi hại cậu như vậy? ".

"Lần sạ tôi sử không cho cậu ăn tôm nữa? Mau khỏe lại, còn đi học nữa?".

Trình Phuong Chu vẫn nghe thấy tiếng của hắn, cô cười thầm, chỉ khi nào cô bị bệnh hay bị thương thì hắn mới tỏ ra dịu dàng với cô. Không lẽ cô phải bị thương mãi nhỉ?

Cô biết hắn rất quan tâm cô mà?

- ----Còn---

Bạn đang đọc truyện *Bạn Thân: Yêu Nhau Đi?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Vô lễ với giáo viên

Sang ngày hôm sau, Trình Phuong Chu có vẻ như đã khỏe hẳn, cô cũng có thể đi học được rồi. Sánh thức dậy đầy mệt mỏi, thay đồ đi học, rồi soạn sách, mẹ cô bảo cô nghỉ nốt hôm nay đi, nhưng mà cô từ chối, nghĩ thì ai đi học cùng Thiên Sứ Mộc chứ?

Trình Phuong Chu chào ba mẹ đi học rồi đi bắt xe buýt, vô tình thấy Thiên Sứ Mộc, cô kêu réo lên:"Sứ Mộc, Sứ Mộc, đợi tôi với".

Và đặc biệt hôm nay cũng là ngày kiểm tra môn toán. Cô bệnh cả ngày hôm qua vẫn chưa ôn bài gì cả. Không biết thế nào đây?

Thiên Sứ Mộc đang đi nghe tiếng cô gọi, còn tưởng bán thân nghe nhầm, nhưng mà khi quay ra sau thì thấy cô thật, liền đứng lại:"Sao cậu không nghỉ ở nhà, còn đi học làm gì hả?"

Trình Phuong Chu vừa đến gần hắn đã nghe thấy giọng nói trách mắng chà hắn.

Trình Phuong Chu chu mỏ:"Tôi không muốn để cậu đi học một mình"

"Sợ mất tôi?"

Trình Phuong Chu ngay người, cô có phải đang nghĩ như vậy không nhỉ?

chắc là vậy? Cô thích hắn mà, tất nhiên sợ hắn bị người ta quân lấy, ở trường có rất nhiều bạn học xinh đẹp hơn cô, đáng yêu hơn cô, mà khác lạ là,Thiên Sứ Mộc được mệnh danh là hotboy của trường đấy?

"Không có, không có?"_Trình Phuong Chu phủ nhận:"Vi hôm nay có tiết kiểm tra nên ráng lếch đi".

"Cậu có thể kiểm tra sau mà?"

Thiên Sứ Mộc rất muốn Trình Phuong Chu nói thật lòng? Hơn ai hết, hắn nắm rõ cô trong lòng bàn tay, chỉ cần lúc cô nói dối hai mắt cô sẽ đảo qua đảo lại, câu từ thì lặp đi lặp lại.

"Cậu đừng nói nữa, đi học đi, sắp trễ giờ rồi"._Trình Phuong Chu không biết dùng lời lẽ như nào để giải thích cho hắn hiểu. Cho nên cô đành chọn đánh sang chủ đề khác vậy?

Thiên Sứ Mộc cười nhẹ, câu cổ cô đi, cả hai người đi trên đường nhìn cứ như tình nhân vậy?

Trai xinh gái đẹp, quá xứng đôi rồi còn gì?

"Cậu xem bài kĩ chưa?".

"Vẫn chưa xem, tôi cần cậu giúp một lần".

"Những bài tập hôm trước cho cậu làm cậu không nhớ được bài nào luôn sao?"

Trình Phuong Chu lắc đầu:"Ừm, mình học dớ mồn toán mà, làm sao tiếp thu nhiều bài học như vậy được, cậu thì giỏi rồi, cái gì cũng biết, khám phục, khám phục".

Thiên Sứ Mộc nhìn xuống cô, lắc đầu, muốn nói cho cô nghe rằng:

- đúng cái gì tôi cũng biết, chỉ có điều tôi không biết cậu đang nghĩ gì?

Đếm trường, tất cả học sinh lại bắt đầu một tiết học mới, kiểm tra giờ toán đã trôi qua. Tất cả các bài tập trong giấy kiểm tra đều nhờ hắn giúp cô. Hình như kiểm tra 45' thì hắn chỉ làm có 10' còn bao nhiêu thời gian còn lại thì chỉ bài cho cô, cũng may hôm nay giáo viên dạy toán cho cô có việc bận nên nghỉ, giáo viên khác thế, mà ngày cô này dễ cực.

Trình Phuong Chu vươn vai:"Cảm ơn cậu đã chị bài cho tôi".

"Đừng vội cảm ơn suông như vậy, tôi còn muốn cậu chiêu đãi một bữa".

"Chuyện nhỏ".

Vào tiết học thứ hai là tiết học mà cô chán nhất, Ngữ Văn, môn này chỉ có chữ với chữ, nghe mà chán thật?

Trình Phuong Chu kêu kêu tay:"Sứ Mộc, cho tôi ngồi ở trong đi, tôi muốn ngủ".

Thiên Sứ Mộc gật đầu, dời chỗ với cô, trong lúc bà cô đang quay lưng viết bài. Bà cô dạy Ngữ Văn này rất khí tính. Cho nên cô phải cẩn thận thì hơn.

Thiên Sứ Mộc sợ bà cô phát hiện cô, cho nên kéo ghế của cô vào sát với ghế của mình, để cô dựa đầu vào lưng, bàn giá viên nằm xéo cho nên cô sẽ không bị thấy.

Bỗng nhiên bà cô thấy một bạn học khác đang nói chuyện, liền cầm viên phấn có sẵn trong tay ném, nào ngờ lại trúng thẳng vào đầu cô, khiến cô bùng tình dậy.

Thiên Sứ Mộc nổi đóa, cô gái nhỏ đang ngủ, cộng thêm đang bị bệnh mà bà ta còn dám ném phấn trúng vào đầu.

Bà ta lớn tiếng:"Trình Phuong Chu thì ra em đang ngủ gật trong giờ của tôi sao? Sau giờ ra chơi em và em kia lên phòng gặp tôi".

Em kia ý chỉ bạn học nói chuyện khi nãy.

Thiên Sứ Mộc đứng dậy:"Này cô, cô ném phấn vào đầu người khác thì không cần xin lỗi hay sao?"

Trình Phuong Chu ngáy ngốc nhìn hắn?

Bà ta căng mặt:"Em có biết mình đang ra lệnh cho ai hay không?"

Cả lớp bắt đầu nhìn hắn đầy hốt hoảng.

"Tôi biết, đừng tưởng là giáo viên thì muốn làm gì cũng được, bà ném phần vào đầu người khác cũng được tính là bạo lực học đường, nếu bà không xin lỗi thì tôi sẽ kiện bà".

"Em dám vô lễ với giáo viên như vậy sao?" _Bà ta có chút sợ hãi, nhưng thái độ vẫn tỏ ra kiêu căng.

- ----Còn---

Bạn đang đọc truyện *Bạn Thân: Yêu Nhau Đi?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Là vì cậu đó

Trình Phương Chu lo sợ cho hấn, dù gì hấn cũng là một học sinh giỏi, được rất nhiều giáo viên chú ý đến, nếu như hấn vô lễ như vậy, sẽ ảnh hưởng đến hạnh kiểm. Không được, tại sao hấn phải làm như vậy chứ?

"Sở Mộc, đừng như vậy nữa, xin lỗi cô đi?" _Trình Phương Chu kéo kéo tay áo của hấn. Nhưng mà tựa như hấn không nghe theo lời cô, Thiên Sở Mộc tiếp tục nói:"Nếu như cô không xin lỗi Phương Chu, thì đừng tiếp tục dạy học nữa, một giáo viên không có đạo đức nghề nghiệp thì làm gì nữa?"

Bà cô tức càng tức, mặt đỏ lên như quả gấc:"Em, em không nghĩ đến hạnh kiểm của mình sao, chỉ cần tôi nói với hiệu trưởng về việc em vô lễ, em nghĩ em sẽ xin được việc làm trong khi hạnh kiểm xuống yếu sao?"

Ngược lại với tưởng tượng của bà cô kia, hấn không hề sợ sệt, trả lời:"Tôi dám thách cô, chỉ là một cái hạnh kiểm thôi mà, không sao cả".

Trình Phương Chu cá kình, không phải hấn nói thật chứ? Rồi ba và mẹ Thiên sẽ ra sao nếu như biết hấn như vậy?

Càng nói Trình Phương Chu càng thấy lo lắng.

"Sở Mộc, được rồi, đừng cãi nhau với cô nữa, cậu không có ích gì đâu?"

Thiên Sở Mộc nhìn cô:"Làm sao không có ích gì? Bà ta ném phần cậu, chính là một loại bạo lực nhẹ, nếu như nặng hơn có thể não của cậu bị gì thì sao?"

"....."

"Cậu nói có quá không?"

"Được rồi, đừng nói gì nữa, để tôi xử lý"

Bà cô hậm hực bỏ ra khỏi phòng học. Nếu như theo anh đoán chắc chắn bà ta sẽ đi lên phòng hiệu trưởng.

"Sở Mộc, cậu không sợ bà ta hạ hạnh kiểm sao?"

"Tôi chấp nhận bị hạ, để đổi lấy công lí cho cậu"

"Cậu làm vậy là vì cái gì?"

"Là hi cậu cả thôi".

"Sở Mộc, cậu....."

Trình Phương Chu tuy rất cảm động nhưng mà học ra học mà, cô sợ thay hấn vậy sao hấn không sợ gì hết vậy?

Thiên Sở Mộc ngồi xuống, mỉm cười:"Về sau nếu tôi không thể đi làm việc, thì cậu nuôi tôi nhé?"

"....." _Trình Phương Chu nhìn hấn:"Tôi và cậu sẽ còn lớn lên và có gia đình riêng, đến lúc đó vợ cậu sẽ nuôi cậu".

Thiên Sở Mộc nhắm tịt hai mắt lại, không trả lời cô, là do cô già và không hiểu hay là đã hiểu mà giả vờ, hấn đã nói rõ như vậy rồi cơ mà.

Hấn nguyện mãi thích cô. Thanh xuân là của hấn là cô, Trình Phương Chu....

- ----Còn---

Bạn đang đọc truyện *Bạn Thân: Yêu Nhau Đi?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Sốt cao

Giờ ra về, Thiên Sở Mộc được thầy hiệu trưởng gọi lên phòng, cô và hấn đã thăm đoán ra. Bà cô kia lại đi báo cáo rồi.

Trình Phương Chu ngồi ở ghế đá trong trường, chờ hấn, mãi đến một tiếng sau, cô ngủ quên, lúc đó Thiên Sở Mộc đi xuống, nhìn thấy cô như vậy liền tỏ ra đau lòng, cô gái này, sao không đi về trước nhỉ? Còn ở lại đợi đến ngủ gật như vậy?

Thiên Sở Mộc đánh thức cô:"Phương Chu, về nhà thôi".

Trình Phương Chu giật mình, miệng nói nhanh:"Hả? Về, về thôi".

Thiên Sở Mộc phì cười, gõ vào đầu cô một cái, không mạnh:"Cậu đó, ngủ gà ngủ gật ở đây? Không sợ người ta nhìn thấy sao?".

Trình Phương Chu chu môi đáng yêu:"Tôi đợi cậu, mà cậu còn mắng tôi nữa, giận cậu rồi?".

Trình Phương Chu hình như giận thật, cô đi ra cổng mà không ngoái đầu lại, mặc kệ đằng sau có một người đang cười đến ngay góc.

Trình Phương Chu đi ra khỏi trường, chợt cô nhớ ra điều gì đó, dừng chân lại, ngoái đầu:"Sở Mộc, vừa nãy thầy hiệu trưởng gọi cậu lên đã nói gì vậy?"

Thiên Sở Mộc cập vai Trình Phương Chu đi kiểu như cập đôi đang yêu nhau, cười với đời:"Cũng không có gì, chỉ bị phạt trực vệ sinh một tháng thôi".

"Hả?" _Trình Phương Chu không dám tin, vô lễ với giáo viên cũng thuộc vào một tội nghiêm trọng (có quả không nữ chính).

Thiên Sở Mộc:"Vậy cậu muốn tôi bị hạ sao?"

"Không có?" _Trình Phương Chu cảm thấy vui mừng, hấn không bị hạ đạo đức là ổn rồi.

"Ay yo, đừng nói là cậu không muốn nuôi tôi khi tôi không có việc làm đó nha".

"Chứ gì nữa, bản thân tôi còn không lo nổi, nếu như nuôi thêm cậu chắc có đi ăn mày là được".

Thiên Sứ Mộc nheo mắt:"Cậu đó, không có ý gì cả, phải tin vào bản thân chứ? Cố gắng thật nhiều sẽ thành công".

"Tôi suy nghĩ kĩ rồi, tôi sẽ không làm diễn viên nữa, tôi sẽ làm một nhà tiểu thuyết, viết ra những câu chuyện tình yêu, hay học đường ngọt ngào,mà mộc mạc".

"Cậu có thể viết về chúng ta, biết về một người bạn đẹp trai".

"Xì, dùng quá tự luyện nữa"

- - - - -Còn- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Bạn Thân: Yêu Nhau Đi?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Sốt cao (2)

Về đến nhà, Trình Phương Chu vẫn như vậy, cô ngã lãn ra giường mà nắm, đôi mắt trong trẻo thoát phần thuần khiết ngược lên nhìn vào trần nhà, bỗng nhiên cô nhớ đến câu nói của Thiên Sứ Mộc, hẳn bảo cô viết về hắn sao? Có lẽ cô sẽ viết về hắn, một mối tình đơn phương của cô.

Đột nhiên, Trình Phương Chu đứng dậy, vén tấm rèm cửa sổ sang một bên, cô vươn tay ra, sau đó hít thở sâu một cái, hai mắt vừa nhắm liền mở ra, cô thấy Thiên Sứ Mộc, đúng hắn đang nằm, rất rõ, bây giờ cô mới nhận ra, nhà của cô và hắn chỉ cách nhau một đoạn nhỏ, vẫn có thể nhìn thấy nhau qua cửa sổ, vậy mà cô không biết.

Hắn đang nằm dựa lưng trên ghế, với cự li có thể cảm nhận được hắn rất mát mẻ, còn có gương mặt góc cạnh kia đẹp làm sao?

Một tiểu sắc nữ như cô còn chết mê chết mệt, tất nhiên cô chỉ ước cầu hắn có thể làm bạn thân của cô mãi mãi, cô không cần biết hắn có thích cô hay không?

Nhưng mà, được làm bạn với hắn là điều cô cảm thấy rất tuyệt vời.

Thiên Sứ Mộc cảm nhận rất rõ có ai đó đang nhìn mình, theo bản năng hắn mở mắt ra, nhìn theo trực giác của mình, và bốn mắt chạm nhau, hắn nhìn cô, cười lấy một cái, sau đó đứng dậy, lấy điện thoại gọi ngay cho cô.

Trình Phương Chu e ngại, cô biết hắn gọi cho cô mà:"Alo".

Thiên Sứ Mộc tiếp tục ngồi lại ghế, đôi mắt dán về hướng cô:"Cậu nhìn tôi bao lâu rồi?"

"Mới thôi, tôi chỉ muốn hóng mát, ai ngờ bắt gặp cậu đang ngủ".

"Tôi bắt đền cậu". Thiên Sứ Mộc chu môi, giọng điệu lộ rõ bản chất gọi mời.

"Bắt đền?"_Trình Phương Chu nhanh chóng nói lại:"Tôi đã làm gì mà cậu bắt đền tôi?"

Bỗng nhiên lúc đó, cô thấy Thiên Sứ Mộc nhắm mắt lại, điện thoại rơi xuống sàn, cô liên tiếp nói vọng vào điện thoại mong hắn có thể nghe thấy được:"Sứ Mộc, Sứ Mộc, cậu sao vậy? Cậu có nghe tôi nói gì không? Đừng làm tôi sợ mà".

Nhưng đôi lại chỉ là một âm thanh yên tĩnh.

- - - - -Còn- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Bạn Thân: Yêu Nhau Đi?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Nhầm tưởng

Trình Phương Chu không nghĩ ngợi nhiều nữa, cô chạy sang nhà của Thiên Sứ Mộc, vừa hay không có ai ở nhà nên cô cũng thấy đỡ e dè hơn.

Mặc dù gia đình cô và gia đình Thiên Sứ Mộc rất thân thiết nhưng mà cô thân là con gái qua nhà của một cậu con trai cũng dễ gây ra nhiều hiểu lầm tai hại.

Đa phần mỗi lần cô qua nhà hắn chơi chỉ được ngồi ở phòng khách, hẳn đến cả mời cô lên phòng tham quan cũng không cho. Có nhiều lúc cô thấy tủi lòng, vì cô nghĩ không lẽ trong phòng có thứ gì mà cô không thể thấy hay sao?

Gạt bỏ suy nghĩ kia, cô đi thẳng lên phòng của hắn, gõ cửa liên tiếp mấy lần. Mà không có ai hồi đáp. Điều đó đã làm cô khẳng định được hắn xảy ra chuyện gì rồi!

Trình Phương Chu cảm vận cửa mở ra, rất may Thiên Sứ Mộc không khóa. Vừa đặt chân vào căn phòng thì Trình Phương Chu không khỏi ngạc nhiên.

Thì ra đây là điều mà hắn không muốn cô biết hay sao?

Hình của cô hắn dán đầy tường như vậy sao? Ấy mà bao lâu nay dấu cô.

Đề chuyện đó qua một bên, Trình Phương Chu thấy Thiên Sứ Mộc đang nằm trên sàn nhà, hai bên mặt đỏ ửng. Cô sốt sắn sờ trán hắn:"Ấy, sao lại nóng như vậy? Chẳng lẽ đã sốt rồi!"

Giật mình nhận ra, nếu như cô đoán không lầm Thiên Sứ Mộc đã sốt đến tận 36°, đó là theo dự đoán của cô mà thôi. Trình Phương Chu cố hết sức đỡ hắn lên giường rồi đi pha nước ấm đắp lên trán cho hắn.

Sau đó,lặng lẽ đi nấu cháo cho hắn.

Vừa lúc này, Thiên Sứ Mộc mở mắt ra, nhưng vẫn mơ màng, tay đặt lên trán lấy chiếc khăn kia xuống, hai hàng chân mày bất giác chau lại:"Là ai đã đắp cái này lên trán của mình?"

"Cậu tỉnh rồi sao?"

Đúng lúc, Trình Phương Chu đi vào, trên tay cô là một tô cháo to bự nóng hổi khói bốc nghi ngút.

Thiên Sứ Mộc xem chút nữa là rất bình tĩnh, hans ngồi bậc dậy, mắt láo liên:"Tại sao cậu lại ở trong phòng của tôi?"

"Thì tôi đang chăm sóc cậu đó, nếu như tỉnh rồi thì ăn chút cháo đi?"

Thiên Sứ Mộc nhìn cô:"Cậu đã thấy những gì rồi?"

"Thấy hết rồi! Tôi không ngờ cậu lại dán hình của tôi nhiều như vậy?"

Nghe Trình Phương Chu ói thế, Thiên Sứ Mộc tỏ ra hoang loạn:"Chỉ là làm bạn nhiều năm như vậy cũng nên dán hình của nhau lên, xem như làm kỉ niệm vậy?"

Ban đầu cô cứ nghĩ rằng chính vì Thiên Sứ Mộc cũng có tình cảm với cô nên mới dán hình cô đầy như vậy? Nhưng khi nhìn lại cô mới để ý, trong mỗi bức ảnh cũng có hình của hắn xen lẫn vào đó!

À! Thì ra cô nhầm tưởng bản thân được hắn thích. Có điên rồi!

Thấy cô không nói gì, Thiên Sứ Mộc lên tiếng:"Cháo cứ để đó đi,lát tôi sẽ ăn, giờ cậu có thể về rồi!"

Trình Phuong Chu cố nỏ nụ cười, đặt tô cháo xuống bàn:"Vậy tôi về đây. À mà thuốc của cậu tôi đã kê sẵn để trên bàn học rồi đó, ăn xong rồi uống vào cho mau khỏe!"

Trình Phuong Chu đi khỏi, lúc này Thiên Sờ Mộc mới thấy bản thân hẳn có lỗi, tại sao hẳn lại có cảm giác bản thân hẳn đã làm cô tổn thương?

- ---Còn---

Bạn đang đọc truyện *Bạn Thân: Yêu Nhau Đi?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Tại sao cô phải khóc chứ?

Trình Phuong Chu chạy một mạch về nhà, rồi lên thẳng phòng, ba và mẹ cô có hỏi cô gì đó, nhưng cô dường như không nghe.

Họ nhìn nhau.

Mẹ cô:"Ba nó, ông có thấy tiểu Chu có chút kì lạ không?"

Ba cô:"Tôi cũng thấy vậy?"

Mẹ cô:"Vừa rồi nó nói nó đi siêu thị mua đồ. Mà sao tôi không thấy nó cầm cái gì về hết vậy?"

Ba cô:"Chắc trên đường đi phát hiện bản thân quên mang theo tiền nên quay về lấy?

Và rồi hai người cũng không nghĩ ngợi gì thêm.

Thiên Sờ Mộc vẫn chăm chỉ nhìn sang phòng cô. Hẳn có thấy cô trở về phòng sau đó cô kéo tấm màn lại, hay rồi hẳn không thấy gì nữa.

Trình Phuong Chu ngã lưng ra giường, tay gác lên trán. Suy nghĩ gì đó, thì bỗng nhiên hai hàng nước mắt chảy dài trên má.

Cô tự cười giễu bản thân:"Khóc cái gì chứ? Có gì đáng khóc".

Hẳn không thích cô là sự thật! Cô cũng không có lí do ép buộc hẳn! Và rồi hẳn cũng sẽ có ý trung nhân cho riêng mình,cô chẳng qua đang đem phuong hẳn mà thôi! Cô sợ nếu cô nói ra cô thích hẳn thì tình bạn kia mãi mãi tan biến.

Nắm khóc được một lúc, Trình Phuong Chu dường như đã thông suốt, cô ngồi dậy đi rửa mặt tránh để ba mẹ nhận ra cô vừa khóc. Hai người rất tình mắt.

Cô đi xuống lầu, nói:"Mẹ, lát nữa mẹ điện thoại cho cô giúp con xin nghỉ, ngày mai con muốn đến một nơi!"

Mẹ cô:"Mà con muốn đi đâu?"

"Đi đến một nơi mà có thể làm cho con vui hơn!"

Thấy thái độ kì lạ hết sức kì lạ của cô, ba lẫn mẹ cô muốn hỏi thêm nhưng họ vốn biết rõ tính cách của cô. Cô chắc chắn sẽ không nói đâu?

Cô nhiều lúc bướng bỉnh đến khó trị, cũng có nhiều lúc nghiêm túc đến khó gần.

Nói xong, cô đi thẳng lên phòng. Đóng chặt cửa lại, vừa phát hiện điện thoại cô đang đổ chuông, cô cầm lên, màn hình hiện lên tên của hẳn. Cô thẳng thừng tắt máy và cả tắt nguồn.

Thiên Sờ Mộc biết bản thân đã nói gì đó khiến cô tổn thương, hẳn muốn nói xin lỗi cô nhưng cô vốn không muốn nhận.

- --Sáng---

Một buổi sáng tỉnh mơ bắt đầu cho một ngày bận rộn, Thiên Sờ Mộc sang nhà cô từ sớm, thấy ba cô đang tưới cây trong vườn. Hẳn lễ phép:"Ba, Phuong Chu vẫn chưa thức sao ba?"

Ba cô nhìn hẳn cười cười:"À! Hôm nay Phuong Chu xin nghỉ, nó nói nó đi đâu tất ngày hôm nay, con không cần đợi nó làm gì? À mà nó không nói với con hay sao?"

Thiên Sờ Mộc giả vờ cười đáp:"À, có ba, chắc do học nhiều quá nên con quên, mà thôi con đi học đây. Chào ba".

Rời khỏi nhà cô, Thiên Sờ Mộc đến trường với tâm trạng khó chịu, có một cuộc đi đâu? Cô là đang muốn trốn tránh hẳn hay sao?

Đi cũng không nói hẳn một tiếng!

- --Còn---

Bạn đang đọc truyện *Bạn Thân: Yêu Nhau Đi?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Tại sao cậu lại giận tôi?

Trình Phuong Chu sau hai tiếng đồng hồ một mình đi trên chuyến xe buýt dài dằng trên con đường rất dài. Suốt chặn đường cô đều ngủ, hầu như không hề tỉnh giấc nổi, bởi vì đi xe là như vậy?

Cô sợ say xe mà.

Trình Phuong Chu được bác tài xế gọi tỉnh dậy, cuối cùng cô cũng đến nơi rồi. Thật ra cô về quê ngoại của cô. Ở đây là một nơi nông thôn, yên tĩnh mà tràn ngập tiếng cười mỗi ngày, ai cũng đều thân thiện gà hòa đồng, cô luôn không biết phải tìm lí do gì để về đây, cũng nhờ việc của anh mà cô được đến đây rồi!

Khoát balo trên vai, đầu đội cái mũ tai bèo che nắng, làn da trắng của cô được phát họa dưới mặt trời, da cô không hề bắt nắng, bởi vậy cô cũng không sợ bị đen. Đường vào nhà ngoại cô phải đi bằng bộ, dọc hai bên đường là những đồng ruộng xanh tươi, lúa vẫn chưa trở bông, cơ mà cô có thể ngửi thấy mùi thơm từ lúa.

Đi đến căn nhà nào. Cô cũng đều được mọi người kêu réo lên.

"Chị Chu, chị Chu?"

Một giọng nói của bé trai nào đó kêu cô, cô ngoảnh đầu lại, cười khi nhìn thấy nhóc em họ, là con của chú:"Tiểu Bảnh, là em đó sao? Lớn rồi đẹp trai hẳn ra?"

Cậu nhóc này chỉ mới mười tuổi, tuy nhiên rất thích được khen.

Tiểu Bảnh cười đỏ mặt:"Chị Chu, em nhớ chị lắm, chị về đây chơi bao lâu?".

"Chỉ nốt ngày hôm nay thôi, à mà dẫn chị đi gặp ông bà ngoại đi?"

Tiểu Bảnh nắm tay cô dẫn đi, từ xa xa một căn nhà tường rộng rãi hiện ra, tất cả con cháu ở dòng họ Trình của cô được cái cả rất yêu thương ông bà ngoại, mỗi đứa con đều dành tiền để xây cất nhà ông bà ngoại

Cô thấy có khá đông đủ mọi người đang ngồi trò chuyện phiếm với nhau, Tiểu Bính buông cô tay cô ra, chạy vào nhà réo to: "Ông bà ngoại, ba mẹ, cô đi đưng chị Chu về kia?"

Đồng loạt họ đều nhìn vào cô, Trình Phương Chu cúi chào: "Chào mọi người? "

Ông ngoại của cô vui vẻ đang rộng hai tay: "Cháu gái yêu của ông, đến đây ông ôm một cái nào?"

Trình Phương Chu thấy được ông vui đến rơi lệ, nhào vào lòng ông, ngày nhỏ ông thường hay chăm sóc cô mỗi lúc ba mẹ cô đi vắng. Cô còn nhớ đến tận bây giờ: "Con nhớ ông lắm! Ông có khỏe không?"

"Ông khỏe khỏe lắm?"

"Con chỉ hỏi thăm ông con thôi sao? Thật là thấy tủi thân mà".

Bà ngoại cô nhìn cô. Đưa gương mặt hững hờ nhìn cô. Trình Phương Chu cười đùa: "Bà à? Đừng giận cháu gái yêu chứ? Con cũng nhớ bà lắm! Nào nào. Để con ôm cái nào?"

Trình Phương Chu ôm bà ngoại, hôn vào trán bà: "Nhớ bà gần chết đi được".

"Chứ không phải con chỉ nhớ ông ngoại thôi sao?"

"Thôi thôi mà, con có mua quà tặng cho ông bà đây?"

Sau một hồi chia quà cho mọi người chú cô bấy giờ mới lên tiếng hỏi: "Chu Chu. Ba mẹ con không về cùng con sao?"

Trình Phương Chu vừa ăn bánh vừa đáp: "Vâng, không có thưa chú, con về nốt ngày hôm nay, tối con sẽ về lại thành phố rồi ạ!"

"Sao không ở thêm mấy ngày, nòn nóng về làm gì?"

"Con còn đi học. Do có chút chuyện nên con mới trốn ba mẹ về đây chơi, ngày mai lại phải đi học"

"Con buồn chuyện gì? Hay là thất tình rồi?" _ Ông cô trêu chọc cô.

Ấy mà. Câu nói đùa đó lại là sự thật mới chết chứ?"

- ---Còn---

Bạn đang đọc truyện *Bạn Thân: Yêu Nhau Đi?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.